

- 279 -

ho vytrajše a tu přičakuy, cyta čyoda
wobrónych z šudyřina z dothimi jesa-
kami a novymi třělhami. Šobě něšto
nove za šěžmana, njebě sebi hišče tež ža-
nu tajku třělbu kradnyt. Šohoda njedyt-
bješě so jemu derje zeic.

Lyle nječō zblížichu so wojownicy.
Zte psy jich hake přeradzichu, hdyž
běchu higo na hrodnyu dworje. Šěžman,
cyty zastržany, hdyž so přěni raz xatičeli,
cheyše so hnydom ze svojimi ludžimi
wobarać. Šokelž so šěžman podać wočeyše,
nesta samo wulka bitwa na dworje. Šola
zabělichu jěho skōncuje a wšitkich, kotřiž
njeběchu rozčekali abo kotřiž so njeběchu
podać dali. Trudne zapuscenje so nětko
započa. Šhōd bu zapaleny. Že wšech rōžkow